

عنوان مقاله:

استفاده از پسابهای کشاورزی جهت اصلاح اراضی بایر در جنوب خوزستان

محل انتشار:

اولین کنفرانس مهندسی برنامه ریزی و مدیریت سیستم های محیط زیست (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسنده:

حسن رضایی صدر - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه تهران و مدیر تولید دوم کشاورزی کشت و

خلاصه مقاله:

پسابهای کشاورزی یکی از مضرترین منابع آلوده کننده محیط زیست می باشند. آلودگی منابع آبهای سطحی همچون رودخانه کارون و تالاب شادگان در خوزستان توسط این پسابها در طول یک دهه گذشته به یک مشکل زیست محیطی تبدیل گردیده است. این آبها حاوی مقادیر زیادی از عناصر آلوده کننده بوده که باعث کاهش کیفیت آب در پایین دست می گردند. جهت اجتناب از این مشکل، استفاده مجدد از این آبهای نامتعارف جهت اصلاح اراضی بایر (خاکهای شور و قلیا) در جنوب خوزستان مورد بررسی و مطالعه قرار گرفت. سه تیمار آب نامتعارف با سطوح متفاوت هدایت الکتریکی (EC) و نسبت جذب سدیم (SAR) انتخاب گردید و هر تیمار جهت آبتشویی 6 کرت آزمایشی بکار گرفته شد. عمق آب آبتشویی در هر نوبت 25 cm بوده و جمعاً 75 cm آب جهت آبتشویی کرتها استفاده شد. قبل و پس از هر نوبت آبتشویی نمونه های خاک از عمق 0-90 cm تهیه و مقادیر هدایت الکتریکی (EC) و درصد سدیم قابل تبادل (ESP) نمونه ها اندازه گیری گردید. نتایج نشان می دهد که استفاده از آب با شوری و قلیائیت خیلی زیاد (کلاس C4S4) جهت اصلاح خاکهای شور و قلیا در مراحل اولیه آبتشویی موفقیت آمیز بوده و در صورت احداث شبکه های آبیاری و زهکشی می توان از این آبها بنحو مناسبی جهت اصلاح هزاران هکتار از اراضی بایر منطقه استفاده کرد. عمق قابل کاربرد اینگونه آبها 100 cm پیشنهاد می گردد که تقریباً 40% کل آب مورد نیاز جهت اصلاح خاکهای بایر منطقه می باشد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، پساب کشاورزی، آبتشویی، خاکهای بایر، خوزستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/51002>

